

Het plotselinge einde van Handelingen

Jan Stelma

Hand. 28:25-28 "25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezès volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen".

Dit zijn Gods woorden die Paulus aanhaalt uit **Jesaja 6:9-10**. Ook Chr. sprak deze woorden in **Matt. 13:14-15**. Ook in **Joh. 12:37-41** plus de vraag uit **Jesaja 53:1** "Wie heeft onze prediking gehoord?"

Geestelijk was Israel in een deplorabele staat ten tijde dat Jesaja van Israel zei in **Jes. 6:5** : " ...en ik woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is ". Israel was een volk van onreine lippen. Later gingen zij nog dieper in zonde tot uiteindelijk de verschrikkelijk zonde van Manasse, die als de meest slechte koningen van allemaal 54 jaar regeerde. Lees **2 Kon. 21:1-17; 23:12,26; 24:3**.

Toen volgde Gods verschrikkelijke oordeel, de wegvoering naar Babel. Spoedig daarna zei God met zoveel woorden : "Politiek gezien van nu aan zullen jullie, Israel, onder heidense heerschappij zijn".

God bracht Israel onder heidense politieke overheersing, maar geestelijk bleven ze Zijn volk, Zijn kinderen:

Matt. 1:21 ".....en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden"

Joh. 1:11 "Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen".

In **Hand. 28:25-28**, wat uit **Jes. 6:9-10** geciteerd is, zei God via Paulus tegen Israël met zoveel woorden dat, geestelijk, zij nu onderworpen zijn aan heidense overheersing. Dat is de boodschap van **Rom. 11:11-32**.

In vers 11 en 22 staat duidelijk dat Israel gevallen is. Wij weten dat dat bij de steniging van Stefanus is geweest (**Han. 7:51**). Na de aankondiging uit **Han. 28:25-28** was er nog één laatste radicale verandering in Gods handelen met Israel en de heidenen, nl. niet langer meer volgens "eerst de Jood" :

"Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en [ook] den Griek" (**Romeinen 1:16**).

Ná die verklaring in **Han. 28:28** schreef Paulus meer gedetailleerd over het eeuwig voornemen van God, de hoop en roeping en erfenis van het Lich. van Chr. en Gods geheim (verborgenheid) nl. de Bed. der Genade.

Echter vóór het sluiten van het boek Handelingen wordt aan deze verborgenheid ook al verwezen in **1 Kor. 2:6-7** "En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden; 7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was"

Rom. 16:25-26 "25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt" Zie ook **Rom. 8:28-32; 12:4-5**;

Maar de volledige heldere openbaring was niet opgeschreven dan pas ná het slot van Handelingen in de zgn. gevangenisbrieven van Paulus : Efeze, Kolossenzen, Filippenzen, 2 Timotheus. Titus en 1 Tim. zijn ook na Handelingen geschreven, echter tussen zijn 1ste en 2de gevangenschap. Overdenk eens goed waarom God zo plotseling het boek Handelingen eindigde. Wat was het doel daarmee? Waarom niet een verslag t/m Paulus' dood?

In Hand. 1 t/m 12 wordt Petrus 55 keer genoemd, Saulus/Paulus slechts 17 keer, waarvan 13 keer als gelovige en 4 keer als ongelovige. In Hand. 13 t/m 28 wordt Paulus meer dan 130 keer genoemd. Petrus slechts 1 keer! In feite zijn in deze hoofdstukken alleen de verslagen en handelingen opgenomen van Paulus en de anderen die met hem te maken hadden en/of omgingen. **Dat zegt wat!**

We zien heel duidelijk een verschuiving van Petrus en de 11 en Israel naar Paulus en de heidenen. Paulus die die ongeveer de helft van de boeken van het NT schreef en ongeveer 1000 keer schreef in de ik-vorm, verwijzende naar zich zelf. De brieven van Paulus die na het sluiten van Handelingen geschreven zijn openbaren het eeuwig

voornemen van God, de Gemeente en hun hemelse positie, de geestelijke zegeningen, gekozen zijn in Christus voor de grondlegging der wereld. Het Lichaam uit Efeze en Kolossenzen is hetzelfde als uit **Romeinen 12:4-5**

"4 Want gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben; 5 Alzo zijn wij velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden." en **1 Kor. 12:13** " Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt" en **12:27** " En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder".

Maar dan zonder de bovennatuurlijke gaven van wondertekens en ambten zoals apostelen, profeten enz. **Efeze 4:11** zegt duidelijk "heeft gegeven". Dus nu is dat na het sluiten van Handelingen niet meer.

Er is een goede en duidelijke reden waarom God het boek Handelingen zo abrupt eindigt een aantal jaren voor Paulus' dienst op aarde eindigde en die maar weinig gelovigen echt weten. De tijd der **vermindering** van Israel was namelijk definitief voorbij : "En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!" (**Rom. 11:12**).

En daarmee ook de tekenen en de wonderen, want die zijn nl. helemaal niet van de heidenen, maar van Israel! Zie **Psalm 74:9** : "Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet, hoe lang".

Paulus kreeg na die vermindering aan het einde van Handelingen de volledige openbaring van de verborgenheid, waarvan hij in **2 Kor. 12:1-4** nog niet geoorloofd was om te spreken, in ieder geval niet aan de vleselijke Korintiërs en ook in zijn brieven toen nog niet. Het boek Handelingen is **niet** geschreven als leerboek voor het Lichaam van Christus. Daar hebben wij o.a. Romeinen, Efeze en Thess voor.

Maar Handelingen is geschreven om ons en Israel te laten zien dat God gestopt was met Zijn volk Israel het Koninkrijk op aarde te geven onder het Nieuwe Verbond uit **Ezech. 36** en **Jeremia 31** en overgegaan was met een hemels koninkrijk te geven aan de heidenen. **M.a.w. Handelingen handelt over de val van Israel.**

Vanwege de opdracht "eerst de Jood", ging Paulus overal eerst naar de synagoge om hun alsnog redding aan te bieden, maar dan nu onder het Genade Evangelie en niet meer als volk onder het Kon. Evangelie van de 12.

En aangezien deze bediening beëindigd was, zien wij de verklaring dat de redding naar de heidenen gezonden **is**, niét "wordt". Wij gaan nu niet meer net als Paulus eerst naar de Jood, maar gewoon naar iedereen zonder voorkeur. Er was toen nog een overblijfsel in het gevallen volk dat nog gered werd en in het Lichaam van Christus gedoopt werd door de Heilige Geest, **1 Kor.12:13**. Deze gevallen natie bij de steniging van Stefanus bestaat niet meer en nu is iedere Jood en dezelfde positie als de heidenen, namelijk ongelovig/ongehoorzaam aan God.

Romeinen 11:32 Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn. Geen voorrangpositie meer vanwege hun relatie met God, maar nu ook zonder God, net als de heiden! I.t.t. wat sommigen leren zijn **alle** brieven van Paulus voor ons, echter de tekenen uit zijn vroege brieven hadden een functie betreffende de vermindering van Israel in Handelingen, maar gelden nu niet meer voor ons, omdat de vermindering van Israel aan het einde van Handelingen een feit was en daardoor gestopt en de tekenen dus niet meer nodig zijn, omdat deze bediening niet meer bestaat.

Deut. 19:15 "...op den mond van twee getuigen, of op den mond van drie getuigen zal de zaak bestaan".

Dat is het principe wat God toepast in Handelingen bij Paulus' bediening naar de gevallen natie Israel.

Wij lezen nl. **drie** keer in Handelingen dat Paulus in het openbaar tegen de Joden zegt dat hij naar de heidenen gaat. de eerste 2 keer in de synagoge omdat ze niet willen luisteren:

1) **Handelingen 13:46** Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: **Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelve verstoort, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.**

2) **Handelingen 18:6** "Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij [zijn] klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed [zij] op uw hoofd; ik ben rein; [en] **van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan**"

En dan de **derde** keer in gevangenschap als verklaring dat nu de vermindering en "eerst de Jood" voorbij **is** :

3) **Handelingen 28:28** "Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden **is**, en dezelve zullen horen"

Sommigen leren dat God toen pas begon met het Lichaam van Christus, echter er staat niet "gezonden wordt", maar "gezonden **is**". Dat betekent dat het allang zo was en niet toen begon. Paulus blikt in feite terug.

Met andere woorden : De verklaring in Hand 28:28 kenmerkt een **einde** van iets en **niet** een begin!